

یادداشت سیاسی

بقیه از صفحه اول جنگ تجاوزگرانه و بنیادگرایی دو روی یک سکه است که هر یک به تقویت دیگری می پردازد. بیهوده نیست که رژیم بنیادگرایی حاکم بر ایران همه ی تلاش خود را برای استفاده از شرایط عراق متمرکز کرده است.

روز چهارشنبه ۳۰ اردیبهشت سید علی خامنه‌ای در دیدار با جمعی از ایادی خود گفت: «مصایب مردم عراق، فلسطین و حتی مردم آمریکا از نتایج لیبرال دموکراسی غرب، درسها و عبرتهای مهمی برای بشریت است تا مشاهده نمایند مدعیان دموکراسی، حقوق بشر و احترام به ارزشهای انسانی، چگونه با انسانها رفتار می‌نمایند.» خامنه‌ای که نظام تحت امر او بیشترین و بی سابقه ترین جنایتها را در مورد مردم ایران نموده، اکنون که فاجعه شکنجه زندانیان عراقی، افکار عمومی جهان را برانگیخته می خواهد از نمذ این بحران برای ولایت ارتجاعی اش کلاهی بدوزد و در مقابل رفتار با زندانیان عراقی، حقانیت نظام مذهبی ولایت فقیه را ثابت کند. او درعین حال دندان طمع خود در مورد عراق را به آمریکاییها نشان داده و می گوید: «آنها تصور می‌کردند که بازی پیچیده کنونی در عراق را به سادگی خواهند برد اما قطعا چنین نخواهد شد و طعم تلخ شکست را خواهند چشید.»

سیاست رژیم ایران در مورد عراق از خلال همین دو جمله خامنه‌ای روشن می شود.

خامنه‌ای و ولایتش می خواهند کشتی جنگی آمریکا در لحظه‌ای به گل بنشیند که آنان با کمک بنیادگرایان اسلامی عراق، یک جمهوری اسلامی بر مردم عراق تحمیل کنند و هم از این جهت است که دستگاه تبلیغاتی تحت امر ولی فقیه با تمام قوا از مقتدا صدر و اقدامات او حمایت می کند. اشاره‌ای به برخی از این موضعگیریهها در فهم سیاست عملی رژیم ایران کمک بسیار می کند.

روزنامه کیهان و جمهوری اسلامی در شماره روز سه شنبه ۱۸ فروردین در تیترهای بزرگ صفحه اول رویدادهای عراق را برجسته کرده و با چاپ عکسهای بزرگ از مقتدا صدر به عنوان کسی که مردم معترض به او چشم دوخته اند، یاد کردند.

در همین روز مه‌ران کرمی در سرمقاله روزنامه شرق ضمن بررسی وضعیت عراق و فعالیت‌های مقتدا صدر احتمال داده که «سیاست خارجی رژیم به سمت رادیکالیسم» سوق داده شود.

به نوشته سرمقاله شرق با «پیوند اسلام گرایان رادیکال در ایران و عراق»، «گرایش به اسلام غیرسیاسی و حکومت مبتنی بر احترام به اسلام در عراق که آیت الله سیستانی مروج آن است» را بیش از پیش تحت فشار قرار خواهد داد.

روز بعد روزنامه جمهوری اسلامی در سرمقاله خود که به حوادث عراق اختصاص داشت نوشت: «آن چه اکنون در انتظار عراق است هرچند ممکن است روزهای خونین بیشتری باشد، اما قیام مردمی در عراق، اشغالگران را وادار به عقب نشینی خواهد کرد و آمریکا چاره‌ای جز پایان دادن به اشغال عراق و تسلیم شدن در برابر خواسته های مردم نخواهد داشت.»

روزنامه کیهان در شماره روز سه شنبه ۲۵ فروردین امسال در مقاله‌ای به قلم علی مطهری می نویسد: «چشم مسلمانان جهان باید به قیام مردم عراق روشن شود و آمریکاییها باید در عراق ادب شوند.»

تیتزر بزرگ دو روز بعد همین روزنامه چنین است: «آمریکا با سرافکندگی از عراق بیرون خواهد رفت» و در همین روز است که پاسدار خلیل نعیمی دبیر اول سفارت رژیم در بغداد ترور می شود.

نقشه نظام استبدادی مذهبی ولایت فقیه برای عراق، کپی همان حکومتی است که ۲۵ سال مردم را سرکوب و به فقر و بی خانمانی کشیده است.

ایده‌آلی با مقامهای ایرانی ندارد و برخی دیدگاهها مورد پسند او نیست.» روز جمعه ۲۸ فروردین تلویزیون العربیه اعلام کرد که «دان سوئور سخنگوی نیروهای ائتلاف» گفت: «وساطت هیچ کشور خارجی از جمله ایران را در زمینه نا آرامیهای اخیر نمی پذیرد.»

هدف خامنه‌ای از فرستادن یک هیات برای میانجیگری این بود که ضمن داغ کردن بحران خود را مدافع آرامش نشان دهند. اما پس از آن که این نقشه نتوانست اجرا شود در همان روز جمعه کمال خرازی، وزیر امور خارجه رژیم، هرگونه گزارش در مورد میانجیگری را رد کرد و گفت «چگونه می توان میان اشغالگران و مردم عراق میانجیگری کرد.»

روزنامه جمهوری اسلامی در شماره روز پنج شنبه ۳ اردیبهشت نوشت: «از نجف و کربلا خبر می رسد همه چیز در این دو شهر برای اعلام جهاد علیه اشغالگران به ویژه آمریکا و انگلستان و وحدت کلمه بی سابقه‌ای میان علما برای مقابله جدی با اشغالگران به وجود آمده است.» این روزنامه در سرمقاله شماره روز چهارشنبه ۹ اردیبهشت خود نوشت: «قدرتی که در جعبت شیعه نهفته است می تواند شکست سختی بر آمریکا تحمیل کند و شیعیان غیور برای حفظ حرمت و قداست شهرها و اماکن مقدس، مهاجمان را هر نقطه جهان حتی در خود آمریکا و در داخل کاخ سفید نیز تعقیب خواهند کرد.» همین روزنامه در

سرمقاله روز شنبه ۱۹ اردیبهشت ۱۳۸۳ خود هشدار می دهد که نباید فرصت را از دست داد و «اگر از این فرصت کمال بهره برداری به عمل نیاید، معلوم نیست چنین فرصتی بار دیگر تجدید شود.»

در حالی که ادعای روزنامه جمهوری اسلامی مبنی بر «وحدت کلمه بی سابقه‌ای میان علما» به وقوع نپیوست در سرمقاله روز دو شنبه ۲۴ فروردین ۱۳۸۳ این روزنامه «از سکوت علما و دولتهای مسلمان» انتقاد شده است. و این در حالی است که روزنامه‌هایی که با خط خامنه‌ای توافق ندارند، از مقتدا صدر به شکلی انتقاد می کنند. مصطفی میری در مقاله‌ای در روزنامه اعتماد یکشنبه ۲۷ اردیبهشت «با تاکید بر این که این بار شیعیان عراق از دست یک شیعه دیگر شدیدترین ضربه را خورده‌اند»، نوشت: «مایه شرمساری برای مسلمانان به ویژه

شیعیان است که نیروهای اشغالگر بر شهرهای مقدس شیعه مسلط شوند و کسی مخالفت نکند.»

جواب خامنه‌ای به این نوشته روزنامه اعتماد از زبان روزنامه جمهوری اسلامی بیان می شود که در همان روز ضمن حمایت از مقتدی صدر و متهم کردن مخالفان او به «ساده دلی» نوشت: «درحالی که هزاران هزار جوان غیور عراقی جانهای خود را به کف گرفته و به میدان مقاومت در برابر اشغالگران آمده اند، علمای نجف اکنون چه مجوزی برای باز گذاشتن دست آنان دارند.»

روز بعد (دو شنبه ۲۸ اردیبهشت) روزنامه جمهوری اسلامی در سرمقاله خود از این که «مراجع بزرگ روحانی خواستار درگیری مسلمانان با نیروهای نظامی خارجی در عراق نیستند» به شدت گلایه کرده و بدون نام بردن از رهبران روحانی خطاب به آنان نوشت: «بهبانه شما اینست که مقاومت جوانان شیعه عراقی در برابر نظامیان اشغالگر آمریکائی به مصلحت نیست و به همین بهانه به چیره شدن آمریکا بر کربلا و نجف رضایت می دهید و حاضر نیستید حتی یک کلمه در حمایت از جوانان غیوری که خود را سربازان امام زمان علیه السلام می نامند به زبان بیاورید!»

در حالی که صحنه جنگ بین اشغالگران با بنیادگرایان به اطراف مراکز مقدس مسلمان شیعه کشیده شده، واکنش اکثریت قاطع مردم و رهبران مذهبی آن گونه که خامنه‌ای و ایادی او انتظار داشتند نبود و همین نشان می دهد که بر خلاف نقشه‌های خامنه‌ای که در روز چهارشنبه ۳۰ اردیبهشت گفت: «دنیای اسلام به این مساله حساسیت فوق‌العاده‌یی دارد و این اقدام، خشم مسلمانان را بر می‌انگیزد و دنیای اسلام توفانی خواهد شد.» چنین توفانی برپا نشد.

واقعیت این است که اکثریت مردم عراق هم با اشغال کشورشان و هم با سلطه بنیادگرایان بر سرنوشتشان مخالفند. فعالیت بنیادگرایان اسلامی در عراق، به شمول بعضی از نیروهای درون شورای حکومتی، که به طور مستقیم و غیر مستقیم از جانب رژیم حاکم بر ایران حمایت می شود، در پروسه پایان دادن به اشغال اخلاص ایجاد می کند. نقشه نظام استبدادی مذهبی ولایت فقیه برای عراق، کپی همان حکومتی است که ۲۵ سال مردم را سرکوب و به فقر و بی خانمانی کشیده است.

پنجشنبه ۳۱ اردیبهشت ۱۳۸۳